

Saxoniam, Marchionem Brandenburgensem, & Archiepiscopum Moguntinum, qui tanquam Collegii Decanus pro more habet ultimum votum.

9. Sed nobis forte obiciunt auctoritatem Iuris Saxonici, in quo expressis verbis legitur, *Regem Bohemia Electorem non esse, quod Theutonicus non sit.* Sic enim statutum dicitur in speculo Saxonum, in VVichbildo, Magdaburgensi, in iure feudali &c. Necnon etiam in libro, qui intitulatur, *Keyserlich Land vnd Lehenrecht* lib. 1. c. 29. §. 2. in fin. exsertim scribitur: *Doch ist zu wissen/ daß der König von Böhem kein Kurf hat/ wann er nit ein teutscher Mann ist.* Idem repetitur lib. 2. c. 8. §. 5. in fin. Quorum textuum falsa auctoritate factum fuit, ut Sigismundus Rex Poloniae, Ludouici Hungariae & Bohemiae Regis impuberis patruus, qui anno 1519. Legatos suos cum ingenti pompa Francofordiam ad conuentum Electoralem miserat, ut Administratorio nomine vicem suam in electione Regis Romanorum gererent, tanquam extraneus & inhabilis, à iure ac potestate sedendi, suffragandi & eligendi exclusus fuit, ut ex Actis electionis Caroli V. Imperatoris manifestum est.

10. Verum hi, quicunque ita præcepti sentiunt, si cum animo suo perpenderit, non eandem esse fidem priuatis collectionibus adhibendam, quantam publicis Ordinationibus & perpetuæ consuetudini, facile originem erroris istius deprehendent. Doctores, inquam, Itali, iidemque maximam partem Canonistæ fuerunt, à quibus falsissimam istam opinionem Germani hauserunt. Quum enim belli isti Iurisconsulti in *in c. venerabilem, Ext. de elect. & electi pot. & in Clement. de iure imp. c. vn.* legissent, Romanum Imperium à Græcis translatum fuisse in Germanos, & ad Germanos Principes ius ac potestatem peruenisse, ita argumentari cœperunt: Rex Bohemiae non est Germanus, sed Sclauus: ergo non est Elector. Quæ ridicula ratio cinatio facili instantia refelli potest, si ad hunc modum reponamus: Dux Lotharingiae non est Germanus, sed Gallus: ergo non est Princeps Imperii: quum tamen constet inter Historicos, Ducem Lotharingiae olim ius ac potestatem eligendi Romanorum Regem tam actiuam quam passiuam habuisse, quum adhuc eligendi facultas penes vniuersos Imperii Principes esset. Deinde in confesso est, Bohemiam cum Morauia ab omni quo Germaniae fuisse annumeratam, quemadmodum ex Cæsare, Plinio, Tacito, Melia, Solino, Ptolomæo, aliis, Cosmographi tradunt. Atque Germanico Imperio constituto eandem Bohemiam cum Morauia initio ad Salisburgensem, postea Moguntinam Metropolim spectasse, nemo opinor inficiabitur, qui Bohemorum Chronica legit. Et Carolus Magnus omnes Gentes Sclauicas, Bohemos, Morauos, Siulos siue Silesios, Lutatios, Polonos, &c. Germanico Imperio incorporasse, non ex historiis tantum, verum etiam Ca.

